

อ่านตำนานเรื่องราว พระสุธนนางมโนราห์ได้ที่นี้ คลิ๊กที่ภาพดอยผาขามเลยครับ

คำว่า “ดอย” ในภาษาทางภาคเหนือ คาดว่าผู้อ่านคงจะรู้ความหมายแล้วล่ะว่าหมายถึง ภูเขา นั่นเอง วันนี้จะมาเล่าเกี่ยวกับตำนานหรือนิทานปรัมปรา
ที่ผู้เฒ่าผู้แก่ได้เล่าสืบทอดกันมา จะจริงหรือไม่นั้นผมว่าไม่จำเป็นหรอกครับ แต่หลายเรื่องที่บรรพบุรุษได้เล่าขานเป็นตำนานนั้น
ย่อมแฝงคติธรรมข้อคิดเตือนใจเป็นอย่างดี สำหรับวันนี้ผมจะได้ยกเอาตำนานที่เกี่ยวข้องด้วยที่ผมจะเขียนมาเล่าให้ท่านรับรู้กัน
หลายท่านคงเคยฟังนิทานหรือตำนานเรื่องราวความรักที่ยิ่งใหญ่ของชายคนหนึ่งที่มีต่อหญิงสาวกนิษฐนางหนึ่ง ในเรื่องพระสุธนนางมโนราห์

ซึ่งตำนานเรื่องนี้มักจะเกิดขึ้นทั่วทุกภาคของประเทศไทยก็ว่าได้ หากท่านยังไม่เคยได้ฟังหรือไม่เคยรู้เรื่องราวตำนานดังกล่าว ขอให้ท่านคลิกอ่านตำนานเรื่องดังกล่าวเสียก่อน เพื่อที่จะได้โยงในเรื่องที่ผมจะเขียนต่อไปนี้ได้ คลิกอ่านได้ที่ภาพข้างบนนะครับ

เชิญติดตามรับชมภาพการทำบุญสืบชะตาแม่น้ำญวนและบรรยากาศบริเวณถ้ำผาแดง ต.ร่มเย็น อ.เชียงคำ จ.พะเยา ได้โดยคลิกที่ภาพข้างบนครับ

สำหรับผู้ที่เคยได้ยินได้ฟังมาบ้างแล้ว ก็พอจะเดาหรือสามารถจับจุดเรื่องราวเรื่องนี้ได้ ที่ผมว่าตำนานเรื่องนี้ได้โยงไปกับเรื่องที่ผมจะเขียนนั้นอย่างไรนั้นขอให้ติดตามอ่านไปเรื่อยๆนะครับ ที่ผมได้เกริ่นตั้งแต่ต้นว่า ดอยหรือภูเขานั้น แต่ละที่แต่ละแห่งแต่ละภูมิภาค ก็มักจะมีตำนานเรื่องเล่า เพราะเหตุใดหรือครับ ก็เนื่องด้วยลักษณะรูปทรงของภูเขานั้นเองที่ทำให้เกิดมีเรื่องเล่าหรือมีตำนาน ซึ่งบางตำนานก็เป็นเรื่องเล่าที่เป็นเรื่องจริง แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเน้นไปในเรื่องความรักของหนุ่มสาวที่มักจะไม่ค่อยสมหวังในรัก เช่น ชายเป็นผู้สูงศักดิ์

หญิงเป็นคนจนๆ หรือ ฝ่ายหญิงเป็นคนรวย เป็นธิดา เป็นผู้มีฐานะทางสังคม แต่ฝ่ายชายเป็นผู้ต่ำต้อย แต่ก็อย่างว่าแหละ ความรักไม่มีอะไรมาสามารถปิดกั้นหรือกีดขวางได้ ซึ่งต้องยอมรับว่า ในสมัยอดีตกาลหรือโบราณนั้น ความรักเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก จะว่าทุกอย่างทุกสมัยเลยก็ได้ แต่ในสมัยปัจจุบัน ผมไม่แน่ใจว่า ความรักยังเป็นแบบนั้นอยู่หรือเปล่า ไม่ใช่ เป็นความรักที่จอมปลอม การแต่งงานในปัจจุบัน อาจจะได้แต่งงานเพราะความรักก็ได้ อาจจะได้ด้วยฐานะทางการเงิน ทางสังคมก็ได้ ไม่รู้สิ ยังไงผมก็ยังคิดว่า คงสู้ความรักในสมัยก่อนไม่ได้ เคยฟังบรรดาคุณปู่คุณย่า คุณตาคุณยาย พ่ออู๋แม่อู๋ เล่าให้ฟังว่า ในสมัยโบราณมีตั้งแต่การจับคลุมถุงชน หมายถึง ผู้ใหญ่จัดการให้ทั้งคู่ให้เราเรียบบ่อย เราไม่มีสิทธิ์เลือก เป็นความพอใจของผู้ใหญ่ เราอาจจะมองว่าเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพทางจิตใจ ลิดรอนความเป็นมนุษย์ แต่ผมก็ทราบมาว่า ครอบครัวของใครต่อใครที่ถูกจับคลุมถุงชน ก็สามารถที่จะอยู่กินกันจนแก่จนเฒ่า และตายจากกันไป พวกเขาอยู่ด้วยกันไปก็รักกันไป มาสมัยต่อมา เรื่องการเลือกคู่ ก็เป็นสิทธิ์ของฝ่ายชายฝ่ายหญิงที่พึงพอใจก็คบหากัน แต่กว่าจะเป็นคนรัก เป็นแฟนกัน ต้องใช้ความพยายามมากมาย ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการ ต้องพิสูจน์ตนเองให้อีกฝ่ายยอมรับให้ได้ ที่ผมฟังก็คือ บางคนสามารถเดินข้ามจังหวัดเพื่อไปหาคนรัก ซึ่งบางครั้งต้องใช้เวลาแรมเดือน แต่ด้วยอุปนิสัยของความรัก พวกเขาก็สามารถอดทนได้ มาถึงอีกยุคหนึ่ง ค่อนข้างที่จะทันสมัยขึ้นมาหน่อย แบบว่ามีตัวช่วย นั่นก็คือ ในยุคของการเขียนจดหมาย ซึ่งก็ผ่านมาระมาณในยุคของพ่อแม่เราแล้ว แม่แต่ในยุคผม ก็ยังเคยเขียนจดหมายหาพ่อกับแม่อยู่เหมือนกัน เพราะการอยู่ไกลกัน ก็จำเป็นต้องทราบข่าวคราวของครอบครัว แต่การเขียนจดหมายหาคนรัก ของคนหนุ่มสาวนี่สิ ที่ผมยอมรับว่า คนรักกันด้วยการเขียนจดหมายส่งหากัน ต้องส่งคำถามและรอคำตอบอย่างน้อยเป็นอาทิตย์สองอาทิตย์กว่าจะได้รับคำตอบ เพราะฉะนั้นการเขียนจดหมายก็ต้องมีเทคนิค มีक्रमคมคาย มีโวหารสำนวนที่กลั่นออกมาจากใจจนเขียนจริง ไม่ได้เสแสร้งแกล้งเขียน การคบหาต้องใช้เวลาพอสมควรกว่าจะตกลงปลงใจคบกันเป็นแฟนจนใจแล้วให้ผู้ใหญ่เดินทางไปสู่ขอและแต่งงานในที่สุด

มาอีกสมัยที่เทคโนโลยีเริ่มขึ้น ในยุคสมัยของเพจเจอร์หรือแท็บเล็ต เป็นบริการส่งข้อความถึงคนรัก เป็นใจความสั้นๆ แต่มีความหมาย ซึ่งเป็นยุคที่นึกถึงที่ไร ก็อดซาอดหัวเราะไว้ไม่ไหว เพราะกว่าข้อความจะถึงแฟนหรือคนรัก เราจะต้องสารภาพกับเจ้าหน้าที่ ที่ทำหน้าที่เป็นคนรับสารสัมพันธ์ข้อความและส่งให้อีกฝ่ายหนึ่งก่อนเสมอ ต้องยอมรับคนทำหน้าที่เหล่านี้ว่าสุดยอดมากๆ มาถึงอีกยุคเริ่มมีโทรศัพท์มือถือใช้กัน ความสัมพันธ์ก็ยิ่งเร็วขึ้น ความคิดถึงความรักส่งถึงกันอย่างรวดเร็วทันใจ แต่ความจริงใจอาจจะเริ่มลดน้อยลง เพราะบางครั้งคำพูดกับสิ่งที่ทำมันคนละอย่าง มาถึงยุคปัจจุบันยิ่งทันสมัยสามารถมองเห็นกันเวลาคุยทั้งภาพและเสียง อีกหนอยคงมีกลิ่นด้วยแหละ ก็ว่ากันไปตามยุคตามสมัยนะครับ แต่ยังไงผมก็ว่าความรักก็ยังเป็นสิ่งที่ดีงามอยู่ดี ก็ขึ้นอยู่กับว่า เราจะถนอมและให้ความสำคัญกับคนที่คนรักได้ดีแค่ไหน เรื่องเหล่านี้มันขึ้นอยู่กับหัวใจของแต่ละคน แต่ยังไงก็ขอฝากไว้ จะมีสติ มีปัญญา อย่าหลงงมงายในความรักเสียจนลืมสติมาไม่ขึ้นนะครับ ความรักที่แท้จริง ไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของเขาหรือเธอหรอก หากวันใดที่คุณครอบงำความคิด ความรู้สึกของอีกฝ่าย นั่นแหละ ไม่ใช่ความรักที่แท้จริง มันเป็นความโลภ ความหึงหวง และความอยากเป็นเจ้าของเขามากกว่า อย่าลืมนะครับ..รักคือการให้ ปรารถนาให้เขามีความสุข ถึงแม้เขาไม่ได้อยู่กับเรา เขาจะอยู่กับคนที่เขาเลือกก็ตาม

ออกนอกเรื่องไปเสียตั้งนาน เอาหละครับกับมาถึงเนื้อหาของบทความที่จะเล่าให้ฟังนะครับ สิ่งที่ผมเล่าอาจจะไม่ถูกทั้งหมด ก็ต้องขออนุมัติไว้ เพื่อจะพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นนะครับ เพราะเรื่องที่จะเล่า ก็ได้รับฟังมาอีกทีหนึ่งจากผู้เฒ่าผู้แก่ พ่ออู๋แม่อู๋ อาศัยที่ผมชอบสนทนากับผู้มีอายุในเรื่องเกี่ยวกับอดีตที่ผ่านมา รวมถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคม ก็ได้รับความรู้ต่างๆมากมาย

ดังที่ได้บอกนะครับว่าดอยหรือภูเขาแต่ละลูก ล้วนแต่มีตำนานหรือเรื่องเล่าด้วยกันทั้งนั้น วันนี้ดอยที่ผมจะเล่า ก็เป็นภาพที่ปรากฏอยู่ข้างบนหัวเรื่องนะครับ ทำไมผมจึงให้ท่านผู้อ่าน ได้อ่านเรื่องพระสุธนนางโมราห์ก่อนนั้นนะหรือ ก็เพราะดอยดังกล่าว มีเรื่องราวแฝงปริศนาและคติสอนใจไว้นั่นเอง ดอยที่ว่ามันมีชื่อว่า “ดอยผาขาม” ในอดีตชาวบ้านเรียกกันว่า “ดอยผาขาม” ซึ่งความหมายของมันแยกออกได้ดังนี้ ดอย ก็คือ ภูเขา ส่วน ผา ก็หมายถึงภูเขาหินผา ที่มีลักษณะเป็นหน้าผาสูงชันไปจากพื้นดิน ส่วนคำสุดท้าย คือ คำว่า “ขาม” นั้น ทางภาษาล้านนาหรือภาษาเหนือ หมายถึง ความศักดิ์สิทธิ์มีอิทธิฤทธิ์นั่นเอง ดอยผาขามปัจจุบัน ตั้งอยู่ที่วนอุทยานแห่งชาติภูซาง อยู่ติดกับ บริเวณบ้านปางถ้ำ ต.รมเย็น อ.เชียงคำ จ.พะเยา ซึ่งมีอาณาเขตที่เชื่อมต่อยาวเหยียดปามเส้นแบ่งพื้นที่ระหว่างประเทศไทยและประเทศลาวด้วยความยาวของเทือกเขากว่า 50 กิโลเมตร จากอุทยานแห่งชาติภูซาง ในเขตพื้นที่ของอำเภอภูซาง มาทางทิศใต้ ถึง ตำบลรมเย็น อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ดอยผาขามในอดีตเมื่อประมาณปีพุทธศักราช 2510 – 2525 บริเวณพื้นที่เหล่านี้ เป็นอาณาเขตหรือพื้นที่สมรภูมิรบ เป็นพื้นที่ยึดครองของบรรดาพรรคพวกที่รัฐบาลพม่าเรียกขานเขาว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์อยู่นาน เนื่องด้วยเป็นสมรภูมิที่จัดได้ว่า ดีมาก เพราะอยู่บนที่สูงสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวข้างล่างได้ทุกลมุข และบริเวณหลังผาขาม ก็มีทั้งคอกวัวคอกควาย ที่เป็นที่อยู่ของสัตว์เลี้ยงของพวกเขา แต่ปัจจุบันไม่รู้ว่ามีอยู่เปล่า ใครที่ขึ้นไปบริเวณหลังผาขามช่วยบอกหน่อยนะครับ ไม่ได้ขึ้นมาหลายปีแล้ว ก็อย่าลืมปีแล้วมันจำได้ว่าในสมัยตอนเป็นเด็กเล็ก ซึ่งบ้านผมไม่ได้ห่างจากหมู่บ้านดังกล่าวหรือมากนัก ก็ประมาณ 13 กิโลเมตร ในตอนกลางคืนในสมัยก่อน ก็จะเห็นแสงไฟจากลูกกระสุนที่แต่ละฝ่ายยิงตอบโต้กันเป็นประจำ มีอยู่ครั้งหนึ่ง ที่เคยไปเยี่ยมผู้พยพที่โดนกองกำลังจากฝ่ายคอมมิวนิสต์โจมตีชาวบ้านบ้านห้วยปุม บ้านน้ำตม น้ำปาย ในเขตตำบลรมเย็น ได้มีทหารและตำรวจตระเวนชายแดนได้นำพวกเขาเหล่านั้นมาไว้ที่ฐานปฏิบัติภารกิจใกล้ผาขามไปงี้ หรือ อ่างเก็บน้ำภูวน บ้านน้ำตม น้ำปาย ในเขตตำบลรมเย็น ได้มีทหารและตำรวจตระเวนชายแดนได้นำพวกเขาเหล่านั้นมาไว้ที่ฐานปฏิบัติภารกิจใกล้ผาขามไปงี้ หรือ อ่างเก็บน้ำภูวน ปัจจุบันฐานนี้ไม่มีแล้ว ก็คงเห็นหลงเหลือแต่ ท่อซิเมนต์บ้าง อิฐเก่าบ้าง ปูนบ้าง เตาที่ผมนำไปเมื่อปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมามีได้เดินทางไปบ้านปางถ้ำ สภาพในตอนเด็กที่เห็นผู้พยพที่ถูกโจมตีนั้น แต่ละครอบครัว แต่ละคนต้องพลัดพรากจากคนที่ตนรัก บางคนพ่อตาย บางคนแม่ตาย บางคนเมียตาย ฝัวตาย ลูกตาย ก็มี ที่น่าสลดใจมากกว่านั้นก็คือ ทำให้มนุษย์เราจึงมีความโหดเหี้ยมได้ถึงเพียงนั้น สภาพที่ผมเห็นบางคนหัวขาดกลายเป็นศพ บางคนแขนขาด ขาขาด

สภาพดูไม่ได้เลยศพที่เห็นแต่ละศพ เห็นคนร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด ตายไปต่อหน้าต่อตา เห็นแล้วชวนให้นึกสงสาร ญาติพี่น้องผม ก็ได้พากันไปช่วยเหลือ เอาเสื้อผ้า ข้าวสารอาหารแห้งไปร่วมบริจาคในพื้นที่เลย และปัจจุบันทราบข่าวว่า ผู้คนเหล่านั้น ได้มีประเทศที่สามได้รับอยู่ที่ประเทศอเมริกกันหมดแล้ว ผมก็ไม่ทราบว่าเป็นอยู่ ณ หนแห่งใด แต่คิดว่าน่าจะอยู่แถวเขตแคลิฟอร์เนีย แถวเมือง ซาคาเมนโต เพราะเห็นเพื่อนผมที่เป็นชาวเขาบ้านน้ำเกาะ ต.ยอด อ.สองแคว จ.น่าน ที่เขาเคยเป็นพระสงฆ์ แล้วได้รับอาหารมาให้ไปแสดงธรรม ก็มีชาวเขาหลายคนที่เคยบอกว่าอยู่แถวบ้านห้วยปุม ต.รมเย็น อ.เชียงคำ จ.พะเยา ใจจริงผมอยากจะทำติดต่อบ้าง แต่พวกเขาก็คงจำกันไม่ได้แล้วละ เห็นญาติพี่น้องผมที่บ้านสบสา ลูกหลานพออยู่หนานปอน ซึ่งเดิมท่านเป็นคนบ้านห้วยปุม แต่ได้มาอุปสมบทเป็นพระ และสึกออกมาได้ภรรยาเป็นคนพื้นราบ ได้เล่าให้ฟังว่า สมัยก่อนมีการติดต่อกันเป็นประจำ แม้แต่เขาได้อพยพไปประเทศอเมริกาแล้วเขายังส่งจดหมายมาหา แต่ทางนี้ไม่รู้จะตอบอย่างไร ก็เจ็บหายไปแล้วเป็นเวลหลายปีแล้ว

ยังไงผมจะพยายามเป็นสื่อกลางติดตามหาให้แน่ครับ ถ้ามีบุญวาสนาจริง คงมีโอกาสได้พบพี่น้องร่วมโลกที่อยู่ในสถานการณ์ตอนนั้นสักคน แล้วเรื่องก็คงจะกระจ่างขึ้น แต่มองดูแล้วหลายคนก็เจอสถานการณ์อย่างนี้ ก็คงไม่อยากจดจำอะไรที่เลวร้าย คงจะพยายามลืมแล้วไม่อยากจะรื้อฟื้นขึ้นมาอีกแล้ว และรุ่นพ่อรุ่นแม่ที่มาอยู่ที่อเมริกา ก็อาจจะไม่ได้เล่าเรื่องราวต่างๆให้ลูกหลานของตัวเองได้ฟังกัน แต่ผมก็ยังหวังอยู่เล็กๆว่า คงจะมีสักคนที่จะมาช่วยรอยเรื่องราวที่ผมเขียนให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ก็ว่ากันไปนะครับ สำหรับเรื่องราว ก็คอยติดตามนะครับ ว่าใครมีข้อมูลที่ดีกว่านี้ หรือใครที่พอมือที่อยู่ของคนที่รู้จักในสถานการณ์ตอนนั้น ที่ยังจดไว้หรือติดต่อกันอยู่ เมื่อได้อ่านบทความนี้ ขอความกรุณาส่งไปให้ผมด้วยนะครับ ที่ songkran999@hotmail.com หรือที่ kasetksomboon999@hotmail.com นะครับ จะขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ท่านสามารถติดตามอ่านเรื่องราวความเป็นมาของคดียาฆาต (คดียาฆาต) คานานสอนใจ ได้ โดยคลิกที่หัวข้อแต่ละตอนได้ครับ

ที่	ชื่อเรื่อง	ตอนที่	ที่
1.	คดียาฆาตคานานสอนใจ	ตอนที่ 1	6. เบื้องหลังความงมงายคดียาฆาต ตอนที่ 2
2.	คดียาฆาตคานานสอนใจ	ตอนที่ 2	7. เบื้องหลังความงมงายคดียาฆาต ตอนที่ 3
3.	ตำนานพระสุนทรโมรธา	ตำนาน	8. เบื้องหลังความงมงายคดียาฆาต ตอนที่ 4
4.	ตำนานนกหัสติลิงค์	ตำนาน	9. เบื้องหลังความงมงายคดียาฆาต ตอนที่ 5
5	เบื้องหลังความงมงายคดียาฆาต	ตอนที่ 1	

ท่านสามารถติดตามอ่านเรื่องราวความเป็นมาของการสร้างอ่างเก็บน้ำญวนได้ โดยคลิกที่หัวข้อแต่ละตอนได้ครับ

ที่	ชื่อเรื่อง	ตอนที่	ที่
1. ตอนที่ 3	กว่าจะมาเป็นแม่น้ำญวน ตอนที่ 1	3.	กว่าจะมาเป็นแม่น้ำญวน ต่อ
2. หน้า	กว่าจะมาเป็นแม่น้ำญวน ตอนที่ 2	4.	ความเป็นมาของโครงการฯ น

หรือ หากท่านมีเวลาว่าง ท่านก็สามารถอ่านบทความของเว็บปมาสเตอร์ได้ที่นี่ครับ มีหลายเรื่องหลายตอนให้ท่านได้เลือกอ่าน ก็อ่านเพื่อความเพลิดเพลินเจริญใจ มีสาระบ้าง ไม่มีบ้างก็อย่าได้ว่ากันนะครับ ไม่มีเจตนาใดใดแอบแฝง สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ก็ขออนุโมทนาด้วยนะครับ หรืออยากพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด หรืออะไรที่เป็นประโยชน์ มีสาระสร้างสรรค์ ก็ขอเชิญท่านแอดผมไปเป็นเพื่อนได้หลายช่องทางครับ ติดต่อผมได้ โดยคลิกที่ชื่อที่ใช้ได้เลยครับ

ที่	ช่องทางการติดต่อ	ชื่อที่ใช้	ที่
1.	ทาง Face Book ส่วนตัว	นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา	5. อีเมลล์ ส่วนตัว
2.	ทาง Face Book หมู่บ้าน	รวมพลคนเกษตรสมบูรณ์	6. อีเมลล์ หมู่บ้าน
3.	ทาง Face Book เพื่อนๆ		

[Kasetsomboon City](#) 7. Skype kasetomboon999
 4. ทาง MSN songkran999@hotmail.com 8.

บทความบันทึกการเดินทางของเว็บมาสเตอร์ นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา
 คลิ๊กอ่านได้เลยครับ มีทั้งหมดตอนนี้ 14 ตอน

ที่	ชื่อเรื่อง	ตอนที่	ที่
1. นายตัวดี	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 1	บันทึกการเดินทางของ ตอนที่ 11
2.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 2	
12.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 12	
3.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 3	
13.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 13	
4.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 4	
14.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 14	
5.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 5	
15.	ภาพบันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	Face Book	
6.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 6	
16.	ภาพบันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	Face Book	
7.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 7	
17.	ภาพบันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	Face Book	
8.	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 8	
18.	ภาพบันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	Face Book	
9. อง นายตัวดี Book	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 9	ภาพบันทึกการเดินทาง Face
10. ของ นายตัวดี Book	บันทึกการเดินทางของ นายตัวดี	ตอนที่ 10	ภาพบันทึกการเดินทาง Face

ขอบคุณนะครับ ที่ติดตามอ่านบทความของตัวดี ท.ทิวเทือกเขา

ท่านสามารถอ่านบทความและเนื้อหาต่างๆของเว็บไซต์นี้ ผ่านหัวข้อต่างๆดังนี้

ที่ หัวข้อ ที่ หัวข้อ

1. [บทนำ](#) 8. [บทความสำนึกรักบ้านเกิด](#) 15.

[รวมถึงค์ต่างๆ](#)

2. [ข้อตกลงก่อนชม](#) 9. [บทความคติธรรมคำคม](#) 16.

[เว็บपोर्ट](#)

3. [ประวัติบ้านเกษตรสมบูรณ์](#) 10. [บทความวัฒนธรรมประเพณี](#) 17.

[ติดต่อเรา](#)

4. [ประวัติวัดเกษตรสมบูรณ์](#) 11. [รวมรูปภาพ](#) 18.

[ฟังเพลงคำเมืองบ้านเฮา](#)

5. [บทความทั่วไป](#) 12. [ฟังวิทยุออนไลน์](#) 19.

[อ่านข่าวย้อนหลัง](#)

6. [บทความให้ความรู้](#) 13. [ราคายางพาราวันนี้](#) 20.

[บันทึกการเดินทาง](#)

7. [บทความเกี่ยวกับศาสนา](#) 14. [แผนที่บ้านเกษตรสมบูรณ์](#) 21.

[เกี่ยวกับผู้จัดทำ](#)

ท่านสามารถดาวน์โหลดข้อมูลเหล่านี้ เพื่ออ่านเป็นไฟล์ pdf คลิกตรงหัวข้อได้เลยครับ

1. [รวมประวัติอำเภอเชียงคำ ดาวน์โหลด](#) 4. [ประวัติบ้านเกษตรสมบูรณ์](#)
[ดาวน์โหลด](#)
2. [หน้าปกหนังสือ ดาวน์โหลด](#) 5. [ประวัติวัดเกษตรสมบูรณ์](#) [ดาวน์โหลด](#)
[ด](#)
3. [คำนำสารบัญ ดาวน์โหลด](#) 6. [คำสอนสุภาชิตล้านนา](#) [ดาวน์โหลด](#)

อย่าเพิ่งเบื่อกันก่อนนะครับ นี่แค่เป็นการเกริ่นเริ่มต้นของบทความ ยังมีต่ออีกเยอะ จะหาเวลามาพิมพ์ พร้อมอัปเดตภาพประกอบให้หน้าสนใจ มีข้อเสนอแนะใดๆ หรือ ช่วยกันตรวจปรุ๊ป แล้วส่งไปที่ songkran999@hotmail.com จักขอบพระคุณยิ่ง

เพื่อ การพัฒนาปรับปรุงเว็บไซต์ให้ดียิ่งๆขึ้นไป ขอร้องให้ทุกท่านที่เข้ามาชมเว็บไซต์ของเรา ทำตามกฎระเบียบข้อตกลงของเว็บเราด้วยนะครับ ใครที่ไม่เข้าใจกฎของเรา คลิกไปอ่านที่นี่ได้นะครับ [ข้อตกลงในการรับชมเว็บไซต์ของเรา](#) หรือ [อ่านบทนำและวัตถุประสงค์ของการจัดทำเว็บไซต์](#) ก่อนนะครับ

จากใจ

นายตัวดี ท.ทิวเทือกเขา

* หมายเหตุ

วัน เวลาเปลี่ยนแปลงไป เหตุการณ์ต่าง ๆ อาจจะเปลี่ยนแปลงไป ขอร้องคนบ้านเฮาใส่ใจ ช่วยกันดูแลรักษาไว้ หือลูกหือหลาน ได้สืบสานตำนานฮีตฮอยบะแก่มะเกือ (ใครมีข้อมูลที่ดีกว่านี้ ช่วยส่งเมลล์ ไปบอกกันหน่อยนะครับ ที่ kasetsomboon999@hotmail.com หรือที่ songkran999@hotmail.com

ยินดีตอบ และให้คำปรึกษาครับ ....ท.ทิวเทือกเขา

